

så er jeg først og fremmest særdeles tilfreds med, at ministeren har givet tilsagn om at sætte et udredningsarbejde i gang omkring lærernes kvalifikationer, professionalismen. Mit spørgsmål er så: Hvornår kan vi regne med, at et sådant udredningsarbejde er færdigt?

Jeg vil mene, som flere ordførere var inde på, at det faktisk er et problem, at vores børn og især de mindre børn i folkeskolen er meget urolige og adfærdsvanskelige, og at man ikke bare kan affærdige det med, at sådan er det altså, og det er vilkårene. Jeg har selv nævnt et lidt outretket eksempel på, hvad der kan gøres; jeg synes ikke, man bare skal fejde det til side. Jeg mener at kunne konstatere, at der bliver flere og flere i den svage del af folkeskolen med hensyn til de basale færdigheder, og jeg må henlede opmærksomheden på, at lærernes forventninger til eleverne måske ikke er, hvad de burde være. Det fremgår faktisk af den undersøgelse, vi alle sammen snakker om, »Den grimme ælling og svanerne«, på side 45, at nok er 3. klasse-elevernes læsefærdighed ikke særlig stor i forhold til, hvad den er i andre lande, men i forhold til lærernes forventninger er den faktisk ganske stor. Jeg må sige, at det må give anledning til nogle overvejelser – det vil jeg bede ministeren om at gøre sig – i retning af, at det jo er klart, at elevernes færdigheder ikke bliver særlig store, hvis lærerne ikke stiller nogle krav og har nogle forventninger til dem, som det er værd at leve op til. Så den undersøgelse vil jeg lige henvise til.

Så har det været nævnt i debatten – jeg tror, det var hr. Aage Frandsen ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er megen uro i salen!

Frank Dahlgaard (KF):

Tak – ro i klassen!

Så har det været sagt af, jeg tror, det var hr. Aage Frandsen, at der ikke er noget, der sandsynliggør, at karaktergivning for lavere klassetrin øger læsefærdigheden og andre færdigheder. Det ved jeg såmænd ikke. Den samme undersøgelse fra Danmarks Pædagogiske Institut har faktisk nogle bemærkninger på side 99 om læsefærdighed, og her siges – det nævnte vores ordfører fra Det Konservative Folkeparti også – at Danmark er et af de lande, som bruger karakterer mindst, og vi er altså samtidig et af de lande, som ligger rigtig dårligt med hensyn til læsefærdighed; det er ikke noget bevis, men det er da en vis sandsynliggørelse.

Til undervisningsministeren vil jeg sige, når han siger, at man her har givet – især fra Det Konservative Folkepartis side – et uretfærdigt billede af folkeskolen, at det kan jeg ikke være enig i. Først og fremmest er der vel meget store variationer, men med en betydelig tyngde især i de store byer, af disse problemer med hensyn til uro og manglende indlæring.

Når ministeren advarer imod, at man fordyber sig i den internationale undersøgelse, skal jeg henvise til eksperten Mogens Jansen fra Danmarks Pædagogiske Institut, som har beskrevet den pågældende undersøgelse i Berlingske Tidende og klart har sagt, at der ingen grund er til at bortforklare den. Hvorfor ikke i stedet tage fat på problemet? For der er et problem; og det mener jeg også at der er.

At der skal sættes ind over en bred front, er der vel ikke uenighed om. Når ministeren imidlertid siger, at intet tyder på, at vi ikke kan holde fast i fagligheden og samtidig tage os af de mere bløde kvaliteter – sådan faldt vist ordene – bliver jeg lidt bekymret for dette med at holde fast i. Jeg mener jo nok, at der er tale om et behov for en kraftig genopretning af de elementære færdigheder.

Til Socialdemokratiets ordfører, hr. Hans Peter Baadsgaard, vil jeg sige, når han siger, at der er mange andre opgaver, skolen skal tage sig af ud over undervisningen, og intet kan undværes, at det er den slags bemærkninger, som man ikke rigtig kan være uenig i, men som alligevel vist nok er med til at gøre det svært i folkeskolen. Det er igen det her med, at selvfølgelig skal kvaliteten og de faglige ting være i orden, og så er der i øvrigt en hel masse andet, som stjæler tid fra den basale undervisning, og så går det ud over den.

Hr. Hans Peter Baadsgaard nævnte også rastløsheden blandt eleverne og tv- og videokiggeriet, og den nævnte internationale undersøgelse viser en klar sammenhæng mellem læsefærdighed og tv-kiggeri. Jo mere man ser video og tv, jo dårligere er ens læsefærdigheder, og så er vi tilbage ved forældrenes ansvar.

Jeg er meget enig i det meste af det, hr. Anders Mølgaard sagde, at alarmlamperne faktisk blinker på mange områder i folkeskolen og det er tid til, at der skal ske noget omkring lærernes kvalitet og professionalismisme. Og det er jo også noget, som undervisningsministeren her i dag har givet sit tilsagn om at se på.

Når hr. Anders Mølgaard siger, at tjenestetidsaftalen skal skrottes, så er jeg ikke uenig i